

være Valgtryk, Terrorisme eller Tyranni, hvilket Udtryk man nu vil bruge, er det dette, som kan betegnes med et saadant Udtryk.

Hvad Klagen over Valglisten her i Byen angaar — et Spørgsmaal, om hvilket den ærede Formand mente, at det laa temmelig langt borte fra selve Forespørgslen — skal jeg bemærke, at jeg er enig med den ærede Formand heri, og jeg vil derfor kun med et Par Ord hævde, at det, der er sket, er fuldtændig lovligt. Der er ikke sket Andet end reist en Fordring til dem, der i Genhold til Loven have med Valglisternes Affattelse at gjøre, om kun at optage dem, der ifølge Grundloven og Valgloven ere Valgere. Forøvrigt skal jeg meddele, at det ikke er Angiveri i den Forstand, at nogen Enkelt er bleven angivet. Det er ganske simpelt en Anmodning, der er rettet til Magistraten, og som denne har forsøgt at udføre ved at lade Fattigforstanderne og andre Autoriteter undersøge dette Spørgsmaal nærmere. Jeg skal tilføje, at paa et andet Sted er man fra det ærede Medlems Meningsfællers Side eller i hvert Fald fra nærstaaende politiske Venners Side gaaet frem paa en Maade, der kan betegnes som Angiveri. Det ærede Medlem veed nok, at nede i Slagelse har Venstre søgt at faae Folk fjernede af Valglisten, fordi de vare Beboere af Slagelse Kloster og havde stemt med Høire. Det kunde snarere kaldes Angiveri end det, der er forefaldet her i Byen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), som stillede det Forslag til en Dagsorden, der er oplæst, søgte at drage en Parallel mellem Arbeidere i Statens Tjeneste og Soldaterne. Jeg tror dog ikke, at en saadan Parallel kan drages, thi endnu har jeg ikke set, at Socialdemokraterne søge at drage Soldaterne ind imellem dem, som skulle nedlægge Arbeidet. Al den øvrige Terrorisme, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds talte om, skal jeg ogsaa undlade at komme dybt ind paa. Jeg tror at have tilstrækkelig godtgjort, hvor det er, at Terrorismen er at finde. Men jeg kunde ønske, at den Dagsorden, om hvilken det ærede Medlem har stillet Forslag, fik en noget anden Affattelse, og jeg vil derfor med den ærede Formands Tilladelse stille et Ændringsforslag til denne Dagsorden, hvorefter den vil blive affattet saaledes, som jeg her

skal tillade mig at foreslaa: „I Forventning om, at Regeringen vil drage Omjorg for, at Arbejderne paa Statens Værksteder og Arbejdspladser under Udførelsen af deres Arbejde eller under deres Færden til og fra samme, ikke forulempes af socialistisk sindede Personer, gaar Thinget over til Dagsordenen.“

Formanden (Høgsbro): Der kan ikke stilles Ændringsforslag til en Dagsorden, men derimod er der Intet til Hiader for, at der kan stilles Forslag til en anden Dagsorden end den, der foreligger. Et saadant Forslag til en anden Dagsorden er det, som det ærede Medlem oplæste, og som jeg nu skal gjentage:

„I Forventning om, at Regeringen vil drage Omjorg for, at Arbejderne paa Statens Værksteder og Arbejdspladser under Udførelsen af deres Arbejde eller under deres Færden til og fra samme ikke forulempes af socialistisk sindede Personer, gaar Thinget over til Dagsordenen.“

Ordføreren for Forespørggerne (Hørdum): Jeg skal først gjøre den Bemærkning, at jeg er bleven opløst om, at det ikke var Straffelovens § 131, men dens § 113, der før sigtedes til i min Bemærkning til den ærede Krigsminister. Til den ærede Marineminister vil jeg sige, at naar han mente, at det var det Samme, om det var Bestyrelsen eller Medlemmerne, der besluttede, hvad Foreningerne skulde foretage sig, saa er det slet ikke Tilfældet; det er nemlig det stik Modsatte. Hvis der eksisterede en Arbejderorganisation under saadanne Forhold, at Bestyrelsen var bemyndiget til at afgjøre, om Medlemmerne skulde gjøre Strike eller nedlægge deres Arbejde, vilde jeg betragte det som Despotisme i allerhøieste Grad, hvorefter der selvfølgelig ikke kan være Tale om dette, naar det er Arbejderne selv, der afgjøre det; der er altsaa en meget stor Forskjel. Den ærede Minister kan saaledes ikke forsvare at sammenligne disse to Ting. Forøvrigt behøve vi jo slet ikke at komme saa meget ind paa Foreningsvæsenet; men naar den ærede Minister udtalte, at de Folk, der havde aflagt Trostabsed mod Konge og Fædreland, ikke kunne tilhøre den socialdemokratiske Retning, vil jeg dog sige, at det er